DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 14 juni 2007 *

I mål C-56/06,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) genom beslut av den 31 januari 2006, som inkom till domstolen den 2 februari 2006, i målet

Euro Tex Textilverwertung GmbH

mot

Hauptzollamt Duisburg,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna R. Schintgen, A. Tizzano (referent), A. Borg Barthet och E. Levits,

* Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Euro Tex Textilverwertung GmbH, genom A. Gläser, Rechtsanwalt,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Hottiaux och B. Schima, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 25 januari 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, som slutits och godkänts genom rådets och kommissionens beslut 93/743/Euratom, EKSG, EG av den 13 december 1993 (EGT L 348, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 25, s. 4) (nedan kallat associeringsavtalet), särskilt artikel 7.1 b i protokoll nr 4 till nämnda avtal, i dess

lydelse enligt beslut nr 1/97 av associeringsrådet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, av den 30 juni 1997 (EGT L 221, s. 1) (nedan kallat protokoll nr 4).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan bolaget Euro Tex Textilverwertung GmbH (nedan kallat Euro Tex) och Hauptzollamt Duisburg (tullmyndigheten i Duisburg) (nedan kallad tullmyndigheten) angående frågan huruvida de ursprungsbevis som tillhandahållits för export av textilprodukter till Polen är korrekta.

Gemenskapslagstiftningen

3 Protokoll nr 4 innehåller en definition av begreppet ursprungsprodukter och bestämmelser om administrativt samarbete.

4 I artikel 2.1 i protokoll nr 4 föreskrivs följande:

"Vid tillämpningen av avtalet skall följande produkter anses ha ursprung i gemenskapen:

a) Produkter som helt framställts inom gemenskapen i enlighet med artikel 5 i detta protokoll.

b) Produkter som framställts inom gemenskapen och som innehåller material som inte helt framställts där, om dessa produkter har genomgått tillräcklig bearbetning eller förädling inom gemenskapen i enlighet med artikel 6 i detta protokoll.

...”

5 I artikel 6 i protokollet föreskrivs följande:

”1. Vid tillämpningen av artikel 2 skall produkter som inte är helt framställda anses vara tillräckligt bearbetade eller förädlade om villkoren i förteckningen i bilaga II är uppfyllda.

...

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas utom i de fall som anges i artikel 7.”

6 Slutligen gäller enligt artikel 7 i protokoll nr 4 följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall följande åtgärder för bearbetning eller förädling anses otillräckliga för att ge status som ursprungsprodukter, oavsett om villkoren i artikel 6 är uppfyllda:

...

b) Enkel behandling bestående i avlägsnande av damm, siktning eller sållning, sortering, klassificering, hoppassning (inklusive sammanföring av artiklar i satser), tvättning, målning eller delning.

...”

7 Det skall påpekas att artikel 7 i protokoll nr 4 ändrades med verkan från den 1 januari 2001 genom beslut nr 4/2000 av associeringsrådet EU-Polen av den 29 december 2000 om ändring av protokoll 4 till Europaavtalet med Polen om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete (EGT L 19, 2001, s. 29) (nedan kallat protokoll nr 4 i ändrad lydelse).

8 Artikel 7.1 j i protokoll nr 4 i ändrad lydelse ersätter delvis artikel 7.1 b i protokoll nr 4 och innehåller inte längre någon hänvisning till ”enkel behandling”. I stället refereras endast till ”siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammanföring av artiklar i satser)”.

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

9 Av beslutet om hänskjutande framgår att Euro Tex drev ett certifierat företag för insamling, transport och behandling av begagnade kläder och andra textilprodukter.

10 De artiklar som allmänheten lämnade i insamlingscontainrar på gatan blev därefter föremål för sortering och hoppassning i flera led. Artiklar som fortfarande ansågs kunna användas genomgick ett urval i etapper enligt ett antal kriterier. De anställda i Euro Tex som hade att sköta sorteringen och hoppassningen skulle bland annat skilja ut de artiklar som i kundernas ögon var särskilt "på modet".

11 Under åren 1998–1999 levererade Euro Tex sorterade och hoppassade textilprodukter till detaljhandlare i Polen. För att bevisa att produkterna utgjorde ursprungsprodukter som omfattades av det förmånliga tullförfarande som införts genom associeringsavtalet, försåg Euro Tex sina fakturor med en ursprungsdeklaration avseende de levererade varorna, eller så företeddes varucertifikat EUR.1.

12 Efter en kontroll i Euro Tex lokaler, som företogs på begäran av polska myndigheter, slog Hauptzollamt i beslut av den 19 juli 2001 fast att detta företag inte kunde bevisa produkternas ursprung. De tyska myndigheterna återkallade dessutom varucertifikaten EUR.1, och meddelade att de skulle underrätta de polska myndigheterna om resultatet av den kontroll som skett på plats.

13 Euro Tex begärde att Hauptzollamt skulle ompröva detta beslut. Hauptzollamt fann i omprövningsbeslut av den 30 juni 2002 inte några skäl att ändra det tidigare beslutet, utan konstaterade bland annat att villkoren i protokoll nr 4 för att de begagnade textilprodukterna, vilka var avsedda för fortsatt användning, skulle anses vara helt framställda inom gemenskapen inte var uppfyllda. I nämnda beslut preciserades vidare att den sortering och hoppassning som gjorts i ärendet endast utgjorde en minimal behandling som inte påverkade dessa produkters ursprung.

14 Euro Tex väckte talan vid Finanzgericht Düsseldorf om fastställelse av att Hauptzollamts meddelande till de polska tullmyndigheterna om att de ifrågavarande ursprungsdeklarationerna och ursprungsintygen var oriktiga var rättsstridigt.

15 Finanzgericht Düsseldorf fann det vara oklart hur artikel 7.1 b i protokoll nr 4 skall tolkas och beslutade därför att vilandeförklara målet för att ställa följande fråga till domstolen:

"Går den hoppassning som beskrivs närmare i förevarande begäran om förhandsavgörande längre än den enkla behandling bestående i hoppassning som avses i artikel 7.1 b i protokoll nr 4?"

16 Finanzgericht Düsseldorfs fråga har sin grund framför allt i de skillnader som enligt den föreligger mellan flera språkversioner av protokoll nr 4. Enligt den hänskjutande domstolen antyder nämligen vissa språkversioner av detta protokoll att det skulle finnas en skillnad mellan enkel behandling bestående i hoppassning och komplex sådan, medan andra versioner tycks tala för att samtliga behandlingar som avses i artikel 7.1 b i nämnda protokoll per definition är "enkla".

17 Sålunda hänvisas exempelvis i den tyska versionen av artikel 7.1 b i protokoll nr 4 till "einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten) ..." och i den franska versionen till "opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises) ...", medan i den engelska versionen av denna bestämmelse talas om "simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles) ...".

Prövning av tolkningsfrågan

18 Den hänskjutande domstolen har ställt sin tolkningsfråga för att få klarhet i huruvida det mot bakgrund av bestämmelserna i protokoll nr 4 skall göras en åtskillnad mellan enkel behandling bestående i hoppassning och en mera komplex sådan. Förstnämnda behandling skulle med tillämpning av artikel 7.1 b i protokoll nr 4 utgöra en sådan bearbetning och förädling som är otillräcklig för att ge en produkt ursprungsstatus, medan den senare behandlingen skulle kunna utgöra en bearbetning och förädling som är tillräcklig för att ge en produkt denna status enligt artikel 6 i nämnda protokoll. För det fall det går att göra en sådan åtskillnad önskar Finanzgericht Düsseldorf få klarhet i huruvida sådan behandling bestående i hoppassning som Euro Tex genomfört omfattas av den andra kategorin, det vill säga mera komplexa behandlingar.

Yttranden som kommit in till domstolen

19 Euro Tex har gjort gällande att den behandling bestående i hoppassning som genomförs inom ramen för återvinning av begagnade textilprodukter är av ett helt annat slag än den som betecknas med "enkel behandling bestående i hoppassning" i den mening som avses i artikel 7.1 b i protokoll nr 4. Denna bestämmelse tar nämligen endast sikte på mycket enkla behandlingar som inte kräver någon särskild kunskap och som inte medför något verkligt förhöjande av produkternas värde. Däremot påstås hoppassningen av begagnade textilprodukter leda till en betydande värdeökning för dessa artiklar. Den har nämligen uppgetts ske via ett antal urvalsomgångar som fordrar att återvinningsföretagens anställda även måste besitta särskilda färdigheter (såsom bland annat förmågan att avgöra kvaliteten på tyger och modetendenser). Dessa anställda utbildas också särskilt för detta ändamål inom företaget.

20 Eftersom den behandling bestående i hoppassning som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan ge de behandlade varorna ursprungskaraktär, har Euro Tex följaktligen föreslagit att Finanzgericht Düsseldorfs fråga skall besvaras jakande.

21 Europeiska gemenskapernas kommission är av motsatt uppfattning och har hävdat att det inte går att med stöd av ordalydelsen i protokoll nr 4 göra någon åtskillnad mellan enkel behandling bestående i hoppassning och en mera komplex sådan. Detta följer särskilt av en jämförelse av olika språkversioner av artikel 7.1 b i detta protokoll, och då i synnerhet av den engelska och den nederländska språkversionen.

22 En sådan tolkning av den ifrågavarande bestämmelsen stämmer enligt kommissionen också överens med normerna i bilaga D.1 till internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (nedan kallad Kyotokonventionen), vars bilagor till stor del har godtagits av gemenskapen genom rådets beslut 77/415/EEG av den 3 juni 1977 (EGT L 166, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 3, s. 66).

Domstolens svar

23 Den fråga som den nationella domstolen ställt rör klassificeringen av de i målet vid den nationella domstolen ifrågavarande behandlingarna såsom enkla eller komplexa behandlingar. Parterna i målet vid den nationella domstolen har till stöd för sina tolkningar av artikel 7.1 b i protokoll nr 4 huvudsakligen hänvisat till de skillnader som finns mellan de olika språkversionerna av denna bestämmelse.

24 Domstolen konstaterar att vissa språkversioner av nämnda bestämmelse faktiskt skulle kunna tolkas både på det sätt som sökanden i målet vid den nationella domstolen har förordat och på det sätt som kommissionen föreslagit. Detta gäller bland annat den tyska (einfaches), den franska (les opérations simples de), den spanska (las operaciones simples de), den italienska (le semplici operazioni di) och den portugisiska språkversionen (simples operações de).

25 Enligt andra språkversioner är dock de behandlingar som avses i nämnda bestämmelse per definition "enkla". Detta följer av uttrycken "simple operations consisting of" i den engelska versionen, "enkle foranstaltninger som" i den danska versionen, "eenvoudige verrichtingen zoals" i den nederländska versionen, och "enkel behandling bestående i" i den svenska versionen.

26 Som kommissionen har gjort gällande är alltså en tolkning som innebär att alla behandlingar som avses i artikel 7.1 b i protokoll nr 4 skall anses vara enkla inte oförenlig med någon språkversion av detta protokoll, medan den tolkning som Euro Tex har föreslagit — och som innebär att det skall skiljas mellan enkel behandling bestående i hoppassning och komplex sådan — inte är förenlig med de språkversioner som nämns i föregående punkt.

27 Under alla omständigheter följer det av fast rättspraxis att de olika språkversionerna av en gemenskapsbestämmelse skall ges en enhetlig tolkning. För det fall de skiljer sig åt är det därför nödvändigt att bestämmelsen i fråga tolkas i enlighet med den allmänna systematiken i och syftet med den lagstiftning som bestämmelsen är en del av (se dom av den 17 december 1998 i mål C-236/97, Codan, REG 1998, s. I-8679, punkt 28, av den 13 april 2000 i mål C-420/98, W. N., REG 2000, s. I-2847, punkt 21, och av den 16 mars 2006 i mål C-332/04, kommissionen mot Spanien, REG 2006, s. I-40, punkt 52).

28 Enligt ordalydelsen i fjärde och sjätte skälen i protokoll nr 4 är avsikten med detta att "ytterligare underlätta för handeln och förenkla det administrativa arbetet" och att "underlätta användarnas och tullmyndigheternas arbete". Som kommissionen har hävdat skulle alltså ändamålen avseende underlättande och rättssäkerhet kunna äventyras om de nationella myndigheterna ombads att skilja enkla behandlingar från komplexa sådana bestående i bland annat hoppassning, avlägsnande av damm och siktning, utan att något kriterium eller någon parameter som kan ligga till grund för en sådan åtskillnad anges i protokollet.

29 Domstolen påpekar för övrigt att den ändring som gjordes av artikel 7.1 b i protokoll nr 4 genom beslut nr 4/2000 också den synes styrka denna tolkning av den ifrågavarande bestämmelsen, eftersom hänvisningen till "enkel behandling" ströks ur texten i denna bestämmelse.

30 Att det skall göras någon åtskillnad mellan enkla behandlingar bestående i hoppassning och komplexa sådana kan alltså inte utläsas vare sig av ordalydelsen i artikel 7.1 b i protokoll nr 4, eller av ändamålen med det protokollet.

31 Domstolen tillägger slutligen att inte heller den text i Kyotokonventionen som åberopats i de yttranden som inkommit från parterna ger stöd för någon sådan åtskillnad.

32 I ett fall som det i målet vid den nationella domstolen skulle nämligen norm 3 i bilaga D.1 till Kyotokonventionen göra varans ursprung beroende av den plats där den genomgick sin "sista väsentliga ... bearbetning eller behandling". I norm 6 i denna bilaga stadgas emellertid att med väsentlig bearbetning eller behandling inte skall anses "verksamheter som inte bidrar eller som endast bidrar i liten grad till varornas väsentliga kännetecken eller egenskaper". I detta avseende anges i norm 6 bland annat "behandlingar för att förbättra varornas förpackning eller handelsvärde eller för att förbereda dem för lastning, t.ex. delning av partier, uppdelning av kollin, sortering och indelning, ompackning" och "blandning av varor med olika ursprung, förutsatt att slutproduktens egenskaper inte väsentligen skiljer sig från egenskaperna hos de varor som har blandats". Det görs följaktligen inte någon åtskillnad däri mellan enkel och komplex behandling.

33 Finanzgericht Düsseldorfs fråga skall alltså besvaras så, att artikel 7.1 b i protokoll nr 4 inte tillåter att det görs någon åtskillnad mellan enkel behandling bestående i hoppassning och en mera komplex sådan, varför en sådan behandling bestående i hoppassning som beskrivs i beslutet om hänskjutande omfattas av begreppet enkel behandling bestående i hoppassning i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

Rättegångskostnader

34 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 7.1 b i protokoll nr 4 till Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, i dess lydelse enligt beslut nr 1/97 av associeringsrådet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan, av den 30 juni 1997, tillåter inte att det görs någon åtskillnad mellan enkel behandling bestående i hoppassning och en mera komplex sådan, varför en sådan behandling bestående i hoppassning som beskrivs i beslutet om hänskjutande omfattas av begreppet enkel behandling bestående i hoppassning i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

Underskrifter